

۰۲/۰۳/۲۰۱۵

نوشته و ترجمه: پوهنوال دوکتور عبدالخالق رشید

مصاحبه نادر ابوالکلام آزاد در آستانه ایجاد کشوری بنام پاکستان

مولانا محی الدین ابوالکلام آزاد

مردی که از آینده پاکستان قبل از ایجاد آن آگاه بود .

د پانو شمیره: له 1 تر 11

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هبله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

دوستان گرانقدر !

این نبشته و این مصاحبه نادر را بخاطر تمجید و استقبال گرم از مصاحبه و احساس ملی دوست عزیزم داکتر سپنتا که درین اواخر درباره منافقت و سیاست توسعه طلبی حاکمان نظامی پاکستان انجام داده است به نشر میسپارم.

سخنی کوتاه درباره مولانا :

مولانا محی الدین مشهور به ابوالکلام آزاد در نوامبر 1888 در شهر مکه تولد یافته است ، پدر اش خیرالدین نام داشت از باشندگان اصیل هرات باستان بودند. ده ساله بود که با خانواده اش از مکه به هندوستان مهاجرت نمود و در شهر کلکته مسکن گزین گردیدند. تحصیلات اش را در هندوستان در بخش علوم مروج وقت تکمیل نمود و در جوش جوانی از دیده وران مسلمان جوان و آزادی خواه هندوستان بشمار آمد. در ویکیپدیای فارسی دوستان ایرانی در مورد ایشان طبق عادت دیرینه شان نوشته اند که هراتی ایرانی اصل بودند که نظریه تقاضای تاریخ و واقعیت مساله درست نمی نمایند، بهتر خواهد بود آنرا به هراتی افغانی الاصل تصحیح نمایم و بگویم که پدران ایشان از هرات افغانستان به مکه و مدینه رفته اند. باری با خانم نجمه هبیب الله چشم چراغ خانواده مولانا آزاد و یکی از خانم های سرشناس در جامعه روشنگر هندوستان درباره خانواده شان صحبتی داشتم ، ایشان نیز گفتند که خانواده ما از هرات به مکه و از آنجا به کلکته رسیده اند و می گفتند که مولانا می گفت که ما هراتی افغانی الاصل هستیم. و به احتمال قوی خانواده ایشان با قبیله نیازی افغانها که شماری زیاد از آنها در بنگال هندوستان متوطن بودند نیز رابطه قومی و نسلی داشتند.

مولانا با زبانهای فارسی ، عربی ، اردو و هندی بلدییت تام داشت ، زبان پشتو را (طوری که شماری از نویسندگان ما به اشتباه نوشته اند که گویا میدانست) تنها خواند میتوانست و بدون چند جمله عام دیگر با آن بلدییت نداشت . و آثاری نیز در همین زبانها از ایشان به میراث باقی مانده است. این ابرمرد تاریخ و مبارز آزادی هندوستان از بنیادگذاران و مدافع تعلیم عصری و مطبوعات معاصر هند نیز می باشد ، ایشان بود که در زمان خود مشهورترین اخبار الهلال و البلاغ را از هند نشر کرد که به شکل متواتر از هندوستان به افغانستان ، ایران ، آسیای مرکزی و کاشغر می رسید و علاقمندان زیادترین کشورها داشتند . یکی از مشهورترین اثر مولانا ترجمان القرآن می باشد که در شبه قاره و جهان اسلام از شهرت بلندی برخوردار است و آنرا به یکی از علمای جید قندهاری که خود را از قندهار تا شهر رانچی که مولانا در آنجا از طرف انگلیسها نظر بند بود نزدش رسانید اهدا کرده است به گونه زیرین :

انتساب

« غالباً این حادثه ای دسامبر 1918 است که من در رانچی نظر بند بودم . از نماز عشا فارغ شدم و از مسجد برآمدم ، فهمیدم که کسی از عقبم میاید. آهسته طرف اش نگاه کردم ، دیدم کسی که خود را در کمبل پیچانده بود نزدیک ایستاد است:

- میخواستید برایم چیزی بگویید ؟
 - بلی جناب ! من از نهایت دور آمده ام .
 - از کجا ؟
 - از آنطرف سرحد.
 - اینجا کی رسیدید ؟
 - امروز شام رسیدم ، من یک مرد نهایت غریب استم . از قندهار پیاده حرکت کردم، به کوئته رسیدم ، آنجا با چند سوداگر هم وطنم یکجا شده ، بحیث نوکر تا اگره با ایشان همراه بودم و از اگره تا اینجا پیاده آمده رسیدم .
 - آه ، این قدر زحمت را برای چه متقبل شدید ؟
- بخاطر که از شما بعضی مقامات قرآن مجید را بیاموزم. من (الهلال) و (البلاغ) را حرف به حرف خوانده ام.

د پانو شمیره: له 2 تر 11

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلپکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خير و لولي

این شخص چند روز ماند و بعد ناگهان دوباره برگشت. ایشان در وقت رفتن نخواست مرا ملاقات کند زیرا او فکرمی کرد من در انشای رفتن پول خرچ برگشت اش خواهم پرداخت، لیکن او نمی خواست که این بار را برشانه من بگذارد. ایشان یقیناً در برگشت نیز مسافت زیادی را پیاده طی کرده باشد. من نام اش را بخاطر ندارم. برای من این نیز روشن نیست که ایشان زنده خواهد بود یا خیر، لیکن اگر حافظه من کوتاهی نکرده باشد من این کتاب را بنام ایشان منسوب کردم.»

12 ستمبر سنه 1931

کلکته

ابوالکلام

مولانا اولین وزیر تعلیم و تربیه هندوستان آزاد بود، هندیان ایشان را بنیانگذار تعلیم و تربیه جدید هندوستان می نامند. در تکمیل نصاب جدید هندوستان به شیوه و اساس علوم عصری تلاش های پیهم بخرچ دادودر ایجاد مکاتب و پوهنتون های عصری هندوستان سعی بلیغی بخرچ داده است.

مولانا از جمله مبارزین نامدار هندوستان بود که همه ی زندگی خود را وقف آزادی هندوستان کرد، که در جمع سرشناس و بزرگترین رهبران آزادی هند بشمار آمد. ایشان از جمله مخالفان سرسخت تجزیه هند وستان بود که تا آخر عمر خود علیه آن شجاعانه به پا استاد و در زمینه بدون شک از هم نظران و هم فکران مبارز نامدار پشتونها و یکی از رهبران مبارزه آزادی هندوستان خان عبدالغفار خان با گاندی سرحد در مقابل انگلیسها گردید. هر دوی ایشان مخالف بوجود آمدن پاکستان بودند. در موقع که هند وستان بر اساس توطیه و روحیه تجزیه طلبی محمد علی جناح، هندوان تجزیه طلب و انگلیسها به دوکشوردادگانه ای هند و پاکستان تقسیم شد، مهاجرت های طاقت فرسا از هر دو طرف سرازیر گردیدند، حوادث تلخی روزگار در سراسر هندوستان بروز کرد، گاندی و شماری از دوستان اش به اشتباه تجزیه پی بردند، در همین اثنای سخت و دشوار بود که مولانا باز هم مردانه وار علیه کشمکش های داخلی هند ایستاد و در بیانات پرشور و مملو از خلوص انقلابی اش، نگهداری وحدت کشور شان را به مردم هندوستان گوشزد می کرد و آگاهی می داد که در برابر عواقب بد تجزیه باید مقاومت کرد و نگذاریم مال وهستی و فرهنگ مردم ما از طرف دهشت گردهای نفاق افکن و تجزیه طلب به باد هوا داده شود. مهاجرت هندوها به هند و مسلمانان به کشور نو بنیاد پاکستان هنگامه وحشتناک کشتار را در هر طرف را به بار آورد، بیانیه مهم و تاریخی مولانا برای مسلمانان هند در مسجد جامع دهلی از بیانیه های تاریخی ایشان بود که در آن به مسلمانان که فکرمی کردند پاکستان نو ایجاد شده برای شان امن گاه مطمئن خواهد بود به صراحت گفتند که: این بناهای شاجهانی تقریباً یک هزار ساله تا آنرا به کی میمانید، مگر این مساجد و مناره سربلند از افتخارات شما نبودند، این هارا حواله کی ها می کنید. و این قصرها و تاج محل مگر پدران شما نه ساخته بودند؟ شما که از دیار پدران تان می روید این افتخارات را که صاحب خواهند بود...

و این مولانا ابوالکلام آزاد بود که با شور و شهادت این بیانیه آتشین اش مسلمانان را از رفتن به پاکستان مانع شد و خود نیز تا آخر زندگی نخواست هندوستان را از دست بدهد و تا آخرین دم حیات اش درین دیار با فخر و سربلندی زندگی کرد و در جمع رهبران محبوب و آزادیخواه هندوستان بشمار آمد. وی کشوری را بنام پاکستان نشناخت و حتی در جمع آثار معروف اش مانند (هند آزادی گرفت) و غیره نیز از جناح تجزیه طلب بحیث بنیانگذار پاکستان یاد نکرد، و این خود بیانگر این بود که پاکستان را جناح و امثال آنها نه بلکه انگلیسها روی پلان و توطیه منظم شان که بخاطر تجزیه هندوستان بزرگ و واحد روی دست گرفته بودند در وجود کسانی چون جناح و دیگران ظهور و نزول دادند. که این اصل را میتوان از درک دقیق مولانا از اهداف و کارکردهای غیر انسانی استعمار بشمار آورد.

مولانا از دوستان نزدیک شاه ترقی خوا افغانستان شاه امان الله خان بود وی از جمع کسانی بود که زمانی امان الله بعد از سقوط حکومت اش وارد هندوستان گردید و میخواست کشورش را ترک کند با ایشان ملاقات نمود و برایشان وانمود کردند که ایشان باید کشور را ترک نکنند زیرا که کمک های بی شایبه و انسان دوستانه مردم و مبارزین هندوستان با ایشان صورت می گیرد. ایشان به این نکته پی برده بود و در نوشته های اش نیز بیان داشته بود که سقوط دولت امانی نتیجه پیهم دسایس و توطیه های استعمار انگلیس بود که یکی پی دیگر در وجود عناصر بی مایه و جاهل منطقه روی صحنه تبارز می یافت.

همین مرد آگاه از حقایق موجود در آستانه تجزیه هندوستان مصاحبه ای را بایکی از مجلات بنام (چنان) یعنی (بلندی) که بزبان اردو از لاهور نشر می شد انجام داده است. این مصاحبه را ژورنالستی بنام شورش کشمیری

د پانو شمیره: له 3 تر 11

افغان جرمن آنالین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی

دراپرېل سال 1946 انجام داده است. آزاد درلابلای این مصاحبه پیش بینی های را درباب آینده کشوری بنام پاکستان انجام داده است که واقعاً تمام آنها درجریان ایجاد زندگی سه دهه این کشور به حقیقت مبدل گردید که دنباله آن تاکنون با همان وحشت و دهشت که مولانا درک کرده بود دروجود نظامیان دست به ماشه جریان دارد. ایشان گفته بود که با ایجاد این گونه کشور تنهاییک راه حکومت کردن وجود خواهد داشت که آن عبارت از بوجود آمدن اداره حاکمان نظامی و جنرال های دیکتاتور این کشور خواهد بود و بس. این مصاحبه همان پیشبینی این مرد بزرگوار و مجاهد راستین آزادی و آبادی هندوستان است که تا کنون نیز این کشور از شر شبکه جهمی و نظامی (آی اس ای) امان نداشته بل باعث مشکلات پیهم برای مردم پاکستان ، هند و منطقه نیز گردیده است.

با درک حقیقت گویی این مرد نستوه جهان اسلام و شبه قاره هند ترجمه متن پشتوی این مصاحبه نادر که تا کنون از انظار شماری زیاد از نویسندگان و علاقه مندان تاریخ تجزیه و توطیه ایجاد پاکستان بدورمانده است خدمت دوستان و خواننده گان عزیز تقدیم می نمایم . باید یاد آور شد که این مصاحبه برای بار اول توسط نویسنده و سیاستمدار هندوستان عارف محمدخان ضمن تحقیقات شان درین اواخر کشف و بزبان انگلیسی از طرف وی ترجمه و پخش گردیده است . من نیز به پاس دوستی با این مرد علم و سیاست هندوستان تلاش بخرچ داده ام که در ترجمه آن کاستی ها به نظر نیاید. فکرمی کنم این مصاحبه نادر برای شماری زیاد از دانشمندان و آزادشناسان هند نیز حیرت آور خواهد بود زیرا مولانا تمام این حقایق را یکسال قبل از تجزیه هندوستان بزرگ درباره آخرین سوغات زایشی از بطن استعمار انگلیس ارایه داشته است . بیایید این پیشبینی جانانه را درلای این مصاحبه باهم بخوانیم تا ما نیز از مکرو جادو این کشور و این (عجوزه) زمان در همجواری خود بی خبرنمانیم .

مصاحبه ای مولانا :

پوینته : دهندو او مسلمان کرکیچ اوس یوه داسی پراو ته رسیدلی چی نوریی دپخولایینی شونتیا له منخه تللی ده . تاسی فکر نه کوئی چی په داسی یوه حالت کی دپاکستان زیرون یو حتمی آر او اصل دی ؟

خواب : که پاکستان د هندو مسلم دستونزی او کرکیچ حل وای، ما به هم له دغه اصل څخه ملاتړ کړی وای. دیوه ځانگړی هندو تفکر لپاره کیدایی شي په زره پوری وي . خو دپښتونخوا ، سند ، بلوچستان ، نیم پنجاب لپاره له یوی خوا اونیم بنگال لپاره له بلې خوا خبره بل ډول ده ، دوی فکر کوي چی دوی د ټول هند په کچه دارام ژوند پلویان ځایونه دي چی له هر ډول قومی او نژادی جوړښت څخه پریوه خوا دي . که مور د مسلم لیک ترمینولوژی کاروو په دغه حال کی به دغه نوي هند په عملی او نظری توگه یو هندو هیواد وي. چی دا به دیوی معقولی پریکړی په توگه رامنځ ته نه شي ، خود ابه دټولنیزو حقایقو منطقی نتیجه وي. تاسی له داسی یوی ټولنی څخه څه انتظار لرلای شی چی هلته په سلوکي نوي هندوان له خپلو وپارونو او ارزښتونو سره تراتریخ پخوا وختو راهیسی دلته اوسیرئ آیا ددوی لپاره دا شونیتا شته چی باید دلته په توپیر سره وده او ژوند وکړی ؟ هغه حقایق او فکتورونه چی دهغو له مخی اسلامي بنسټونه په هندي ټولنه کی را منځ ته شوی ، هغه گرده اوس په رښتینی توگه د پارتیشن د سیاست په ترڅ کی د قربانی منگولو ته ور لویری . قومی توپیر او دهغه بدمرغي په پټه خوله په بشپړه توگه د اسلام دخوریدو او تبلیغ ټول امکانات له منځه وړی. قومی اوبیلتون پال سیاست هغه څه دي چی مذهب په بی کچی سره زخمونه ږدی . مسلمانان له قرآن څخه لرې شوي دي ، که دوی له قرآن او د پیغامیر له درسونو څخه زده کړه وکړی ، قومی او بیلتون پالی سیاست ته د مذهب په نامه لمن ونه وهي ، په دغه ترڅ کی به داسلام په وړاندی دځنډ اوځنډ سوال کله هم مطرح نه شي. دمغلو د سقوط پرمهال دهند دمسلمانانو شمیر تر ۲۲ ملیونه زیات و چی داوسنی شمیر ۶۵ سلنه یی جوړوله . له همدغه مهاله را په دیخوا دغه شمیرمخ په زیاتیدو دی ، که چیری مسلمان سیاست والو له تشددی ژبی څخه کار نه وای اخیستای ، له قومی اوبیلتون پالو اړیکو یی ډډه کړی وای ، بلې ډلې یی بیاد بریتانوی اجنتانو په توگه دندی ته تیر نه وای وهلی ، او هم یی د هند و مسلم دستونزی له تبلیغه ډډه کړی وای ، باور و چی په هند کی به دمسلمانانو شمیر لازیات او لوړ شوی وای . کومه سیاسی ستونزه او کرکیچ چی مور د مذهب په نامه را ایجاد کړی ، دا به په خپل وار اسلام د سیاسی قدرت د وسیلی کچی ته راتیبت کړی ، دهغه دارزښتونه به دهغه داصولو خلاف یوازی دانسانی روح د تغیر په نامه سره وکارول شي. د انگریز د نفوذ پرمهال مور اسلام په یوه تړلی سیستم کی رابنکیل کړ اودهغه په وړاندی مو دنورو ټولنو لکه یهودانو، فارسینانو او هندوانو اصول ور وټپل او مورخپله هم ځانونه دیوی میراثی ټولنی په توگه بدل کړل .

هندي مسلمانانو اسلام او دهغه پیغام گنجل کړ او ځانونه یی په بیلابیلو ډلو باندي وویشل . یوشمیر ډلې یی په روښانه توگه د بنکیلاک د واک او ځواک ایجاد دي. چی په پای کی دغه ډلې پر یوه حرکت او خوځون باندي بدلې

د پانو شمیره: له 4 تر 11

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلپکنی د لپکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکی په څیر و لولی

شوی او په ټولیزه توګه یې خپل باور داسلامی ارزښتو نو په وړاندې له لاسه ورکړ. دمسلمان د موجودیت نښه یوازې دومره دپاملرنې وړ وه چې هر څه او تیریرم د دوی لپاره نا آشنا او نا څرګند شول. سمه ده چې دوی مسلمانان وو، خو دوی بیا خپل منطق غبراه او خپلې غوښتنې یې تبلیغولي. دوی په حقیقت کې په ډیره آسانه توګه داسلامي ارزښتونو پرځای سیاسي ځواک ته ورغاره غړی شول. همداره چې دوی بیا دسیاست مذهب ته د قرآن د مذهب په انډول اهمیت ورکړ. پاکستان یو سیاسي نظریې دی. له دغو فکتونو سره سره ویلای شو چې آیا دا به د هندی مسلمانانو لپاره د کرکچونو یو حل وي او که به داد اسلام په نامه یوازې یوه غوښتنه وي. پوښتنه داده چې چېرې او کله اسلام د تمامیتونو د بیلټون مساله د کافر او مسلمان پر بنسټ رامنځ ته کړې ده. آیا د داسې یوه عمل پټه په قرآن او یا د پیغمبر په حدیثونو کې په نښه کېدای شي؟ داسلام دپوهانو له ډلې کوم یوه د خدای برلاسي پردغو بنسټونو باندې ویشلی دی؟ که مور دغه ویش د یوه پر بنسټ په توګه و منو، مور څومره کولای شو چې دا اصل له اسلام او کایناتي سستم سره تطبیق او پخولاکړو.

مور څومره په غیراسلامي سیمو له هغې ډلې په هند کې دمسلمانانو دودې او شته والی دغه اصل تشریح او تطبیق کولای شو؟ آیا دوی په دې پوهیږي چې که اسلام دا اصل تایید او ومني، روښانه ده چې په دغه حال کې به مور داسلام پیروان دا اجازه ونه لرو چې په غیراسلامي قلمرو کې ژوند وکړو، روښانه ده چې په دغه حال کې به دپاکستان د ملاتړو نوي نسلونه ددې توان ونه لري چې اسلام ته گام ورد ننه کړي؟ د مذهب پر اساسی د سیمو او قلمرونو ویش د مسلم لیک پلان او طرحه ده، دوی کولای شي چې داد دخپلې سیاسي اجندا په توګه وڅاري، خو ددغه کار پټه نه په قرآن کې شته او نه هم په اسلام کې، دیوه ارادتمند مسلمان د زړه له کومې هیله او هدف څه دی؟ داسلام د خپریدو رڼا، او که پرمذهبي کرښو باندې د قلمرونو او سیمو ویش هغه هم دسیاسی تمایلاتو پر بنسټ؟ دپاکستان غوښتنه او رامنځ ته کېدنه له هر پلوه دمسلمانانو په گټه کار نه دی. داچې پاکستان څومره اسلام ته گټور کېدای شي، داپه خپله د بحث وړ پوښتنه ده چې په پراخه توګه په خپل ذات کې دهغه د مشرتابه په اړه دویلو وړ ده.

دلویدیز فکری تمایل او فلسفي دغه کرکچ ته نوره هم جدی بڼه ورکړه، کومه تگلاره چې د مسلم لیک مشرتوب تر لاس لاندې نیولی او یابې په خپله ترسره کوي، دا به ددې لامل شي او دا لامل به پیاوړی کړي چې داکار به په پاکستان او هند کې دمسلمانانو لپاره یو نوی او نادر ایجاد او تخلیق وي. دایو خیال دی چې یوازې خدای پرې پوهیږي چې په راتلونکي کې به څه ترې راوړي. کله چې دپاکستان په نامه داسې یوڅه رامنځ ته کيږي، نو په دې کې شک نشته چې په دغه ترڅ کې به داسې یوکرکچ زموږ په مخ کې وي چې هغه به مذهبي بڼه لري. تر هغه ځایه چې ما ته ښکاري، هغوی چې قدرت یې په لاس کې دی، هغوی اسلام ته د زیان رسولو اصلی لامل دي. د دوی کره وړه کېدای شي پاکستانی ځوانان په هر اړخیزه توګه د نا باورو (بی عقیدې) غورځنگونو په لور ور وهڅوي. نن سبا په هغوسیمو کې چې هلته مسلمانان په اقلیتونو کې دي، دهغوی ځوانان دهغو سیمو تر ځوانانوچې هلته مسلمانان په اکثریت کې دي، ډیر مذهبي دي. تاسې په دغو سیمو کې دعلموو زیاتیدونکي بهیر او وده له ورايه کتلای شي. خو دپاکستان په جوړښت سره به دغه وړتیا له لاسه ورکوي.

پوښتنه: خو زیات علما له قاید اعظم (محمد علی جناح) سره دي.

ځواب: له اکبر اعظم سره هم ډیر علما وو، دوی داکبر لپاره نوی مذهب اختراع کړ، دځانګړو او انفرادی کسانو په اړه بحث مه کوئ. زموږ تاریخ دهغو علماوو په شته والي ډک دی چې هغو اسلام ته په هر وخت کې له شرم او داغه پرته کې بل څه نه دي ور ډالی کړي. خو د رښتیاوو او حقایقو پلویان او پیروان بیا بیساري او ځانګړي دي. دمسلمانانو دتاریخ په ۱۳۰۰ کالو کې څومره عالمان چې دمنښت په ویاړ پسولل شوي، یو امام حنبل و، یوازې ابن تیمییه. په هند کې یوازې له شاه ولی الله او دهغه له کورنۍ پرته نور علما نه وو. د الف ثاني هڅونه له شکه پرته ده، هغوی چې له ده یې دربار ته شکایت وکړ او دده خبره یې تر زندان پورې ورسوله، هغوی هم علما وو. خو اوس هغوی چېرې دي؟ آیا یو سړی هم شته چې هغوی ته به په درناوی سره وگوري؟

پوښتنه: مولانا! په دې کې څه غلطی ده که چېرې پاکستان په یوه واقعیت باندې بدل شي؟ پردی برسیره کېدای شي (اسلام) د ټولنیز یووالی د خوندي ساتنې ضامن وکړي.

ځواب: تا سو داسلام نوم دیوه داسې لامل لپاره کاروئ چې هغه په اسلامي معیار برابر نه دی. دمسلمانانو تاریخ د داسې وحشتونو او ظلمونو دلیرد څرګند شاهد دی. دجمل په جګړه کې (هغه چې د امام علی او دپیغمبر دګوندې حضرت عایشې ترمنځ وه) قرآنونه په تورو او نیزو کې پورته شول. آیا هغه سم و؟ په کر بلا کې دپیغمبر د کورنۍ دغړیو شهادت دهغو مسلمانانو له خوا ترسره شو چې هغو ځانونه دپیغمبر ملګري او یاران بلل. آیاداسم

کار و ؟ حجاج یو مسلمان جنرال و ، هغه چا چې دخپل وحشیانه یرغل په ترڅ کې په ملکه کې یو مقدس جومات درې وړې کړې. دا سم کارو ؟ داسې الفاظ نشته چې په هغو سره باید دا درواغجن حرکتونه توجیه او بیان شي . که پاکستان د مسلمانانو لپاره سم انتخاب وای نو ما به یې هم ملاتړ کړی وای. خو زه په ډاګه په دغه هیله کې لوی خطر ونه وینم. زه له خلکو دا هیله نه لرم چې دوی باید پرما پسي راشي ، خو داهم شونې نه ده چې زه باید دخپل فکر دغیر پر خلاف شم. خلک په عمومي توګه یاد زور مني او یا هم دخپلو تجربو . مسلمانان به کله هم د پاکستان پر خلاف تر هغو پورې څه وانه وړي ترڅو یې هغه تجربه کړی نه وي. نن سبا دوی کولای شي د تور او سپین خبره وکړي ، خو دوی به د پاکستان له خبرې تیر نه شي . دمخنیوي یوازنی لار په دغه ترڅ کې داده چې له یوې خوا حکومت او له بلې خوا پخپله جناح دغه کار ته اجازه ور نه کړي او په دغه اړه د یوه بل نوي وړاندیز په لټه کې شي.

زه به اوس په کاري کمېټې کې دخپلوملګرو له دريځه هم درته ووايم . دا سي ښکاري چې دهند ویش یو حقیقت دی. خو زه باید ددغه کار شیطاني پایلوه دا ګواښ وکړم چې ویش به یوازې هندوستان زیانمن نه کړي ، بلکې پاکستان به هم په برابره توګه دزیان دغه پېټي ته اوړي ورکوي. ویش به یوازې د اوسیدونکو د مذهب پراساس وي نه د بل کوم طبعی حد او سرحد لکه غره ، سیند ، بیابان . یوه کرښه به وایستل شي ، خو دابه ګرانه وي چې ووايو هغه به څومره پاتیدونې او دودماره وي. مور باید دا په یاد ولرو هغه څه چې په نفرت کې نغښتي وي ، هغه به تر هغه وخته ژوندی او فعال وي ترڅو چې نفرت له منځه نه وي تللی . خو همدغه نفرت به د یوه ځواک په توګه د هند او پاکستان پر اړیکو باندې هم غوړیدلی او برلاسی وي. په دغه او داسې حالت کې به دا د هند او پاکستان لپاره شونې نه وي چې دغه دواړه هیوادونه به له یوه اوبل سره ملګري شي او یا به د یوه بل په څنګ کې په خواخوږۍ او لورینې سره واوسی ، بلکه برعکس دوی به د یوه او بل په وړاندې دردونکي او ځورونکي ځای و لري . په دغه ترڅ کې د تجزیې سیاستونه هم په خپل وار د دواړو هیوادو ترمنځ د بندیزونو او خنډونو لامل او د یوه بل په وړاندې په خپل وار ستونزمن دي . د پاکستان لپاره داهم شونې نه ده چې باید د هندوستان ټول مسلمانان هلته خوندي او استوګن کړای شي ، ځکه دا هغه دنده او پازه ده چې د پاکستان د قلمرو له توان لوړه ده. له بلې خوا به دا د هندوانو لپاره هم شونې نه وي چې دوی به په لویډیز پاکستان کې تم شي . باور دی چې دوی به یا شړل کيږي او یابه هم خپله راوړي . چې اغیز به یې خامخا پر هندوستان باندې وي ، دهندې مسلمانانو په وړاندې به هم دالاندې درې ټکي په پام کې وي :

۱ : دوی به دلوت او وحشیانه یرغل دقربانیانو په توګه پاکستان ته مهاجر کيږي ، خو هلته به دڅومره مسلمانانو لپاره د پناه ورکولو شونتیا وي ؟

۲ : دوی به د وژنو ځورونو او تیريو قرباني وي ، زیات شمیر مسلمانان به دغه شپې ورځې تر هغوچې د ویش او پارتیشن ترڅې خاطرې یې له یاده وځي او هلته ددغه بهیر د پښت په توګه ژوند کوي او یا ځان تر یوه طبیعي حالت پورې رسوي تر هغو پورې به یې زغمي .

۳ : ښایسته شمیر مسلمانان به دغریبې ، سیاسي نارامیو او سیمه ییزو وړانیو او ناچارپوله امله داسلام په پر ښودو او انکار باندې ناچار کيږي .

نوميالي مسلمانان ، هغوی چې د مسلم لیګ ملاتړي دي ، هغوی به د پاکستان په لور ځي . شتمن مسلمانان به سوداګري او صنایع په خپل لاس کې نیسي او د پاکستان اقتصاد به د دوی په انحصار کې وي. خو تر ۳۰ ملیونه زیات مسلمانان به بیا هم په هند کې پاتې وي . پاکستان د دوی لپاره څه وعده او لاره چاره تر لاس لاندې نیولی شي ؟ حالت به له هغه وروسته چې له پاکستانه د هندوانو او سکانو دولتو توپان را منځ ته کيږي نور هم د دوی لپاره خطرناک او دردونکی وي. پاکستان به خپله په دغه ترڅ کې له سختو او خطرناکو ستونزو سره مخامخ وي. لوی خطر به له نړیوالو ځواکونو هغوی چې غواړي دغه نوی جوړشوی هیواد په خپله الکه کې ولري له خوا وي ، د وخت په تیریدو سره به دغه کنترول په خپله یوسخت ټاپی او رنځ وي. خو هند به بیا د پاکستان برعکس له دغو باندنیو لاس وهونکو له خطرونو او دښمنیو په امن کې وي .

بل مهم ټکی چې د ښاغلي جناح له پامه پر یوه خوا پاتې شوی ، هغه بنګال دی. دی په دی نه پوهیږي چې بنګال د رهبري د اهانت په پوله ولار دی ، هغوی به هم زر او یا وروسته دغه معامله رد کړي . د دویمې نړیوالې جګړې په ترڅ کې ښاغلي فضل الحق د جناح پر ضد قذلم وکړ او هغه یې له مسلم لیګ څخه وشاره . ښاغلي اچ . اس سهروردي ته یې د درناوي په سترګه ونه کتل. مور ولي په دغه بحث کې یوازې مسلم لیګ یادو ، په کټ مټ ډول دکانګرس په تاریخ کې هم ورته بیلګې زموږ په مخ کې دي . دسوبه‌اش چندرا بوس پارینګ ټولو ته معلوم

د پانو شمیره: له 6 تر 11

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنې د لپکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

دی ، گاندي جی دسوبهاس په ریاست باندې نه و خوښ همداوه چې دهغه پرضد یې دمرگ ترپولي پوري په راجکوټ کې د روژې لمنه ونیوه . سوبهاس د گاندي جي پرضد را وپاريد اوځان يې له کانگرس سره له همکارۍ پر یوه خوا کړ. دبنگال چاپیریال په واقعیت کې داسې یو چا پیریال دی چې خلک یې له خارجه د رهبرۍ په وړاندې له خپلو حقونو اوگټو څخه د دفاع په لامل دپاریدني په ډگر کې دربري .

دختیزپاکستان باور به یې ترهغو پوري روزي نه شي ، ترڅو چې جناح او لیاقت علي ژوندي وي. خو له دوی وروسته ددی شونتیا شته چې یوشمیر وړې وړې پیښې به دقهر او نارضايتی په نامه را ایجاد شي. زه دا احساسوم چې ختیزپاکستان به د لویدیزپاکستان تر اداره لاندې دیوي اوږدې مودي لپاره پاتي نه شي. ځکه چې ددغو دواړو سیمو ترمنځ هیڅ ډول داسې نورعام څه پرته له دې چې ځانو ته یوازي مسلمان وایي نشته . د مسلمانو ویلو اصل په گرده نړۍ کې ددې لامل نه شي کیدای چې دهغه پربنسټ باید سیاسي یووالی رامنځ ته او سمبال شي . عربي نړۍ زموږ په مخ کې یوه څرگنده بیلگه ده . چې دوی په مذهب ، عام تهذیب او کلتور کې ځانونه یوشان بولي او په یوه ژبه خبري کوي. ان داچې دوی تمامیتي یووالی هم مني ، خو د دوی ترمنځ هیڅ ډول سیاسي یووالی نه ترسترگو کیږي. د دوی دولتی سستمونه له یوه بل سره توپیر لري ، زیاتره وختونه له یوه بل سره په متقابلو سیالیو او دښمنیو اخته دي. له بلي خوا دختیزپاکستان ژبه ، کلتور، او د ژوند ډول په ټولیزه توگه له لویدیز پاکستان سره توپیر لري . په اوسنی شیبه کې به دپاکستان د ایجاد تودوخه یوڅه آرامه وي ، ځکه مخالفونه او تضادونه را برسیره کیږي، د دوی لپاره دباور وړ تگلاري اړتیا شته ده . ځکه چې دلته ترهرڅه دمخه اوس دنړیوالو طاقتونو دگټو پوښتنه هم په پام کې ده ، خو په نتیجه کې به دغه دواړه وزرونه له یوه بله سره بیلیري.

کله چې دختیزپاکستان د بیلیدو بهیرپای ته رسیږي ، له هغه وروسته به لویدیزپاکستان دسیمه ییزو شخړو او تضادونو د جگړې پرډگر باندې اوري. سیمه ییز واړه هویتونو لکه پنجا ب ، سند ، سرحد او بلوچستان به د خارجي مداخلو لپاره خپلې دروازي پرانیزي . دابه له هغه وخته ډیره مخکې خبره نه وي چې نړیوال قوتونه به دپاکستاني سیاسي مشرتابه یوشمیر عناصر ددی لپاره وکاروي څو دغه هیواد هم لکه د عربي او بالکانو د دولتونو په شان دماتي په لور ورمخه کړي . په دغه حال کې به بیا مور له ځانه دا پوښتنو چې مور څه وکړل او څه مو له لاسه ورکړل .

اصلي خبره د اقتصادي ودې او پرمختگ خبره ده ، دمذهب خبره په دقیقه توگه دلته گړدسره مطرح نه ده . مسلمان پانگوال په دغه برخه کې په خپله ځواکمني او سیاله روحیه باندې باور نه لري ، ځکه نو دوی له رسمي برلاسی او دريځ څخه کاراخلي ، په دې چې دوی له نوي آزادی او خپلواکۍ څخه ډاریري. دوی د دوو ملتي تیورۍ پلویان اوملاتري دي ځکه نو دوی دمسلان دولت غوښتنه کوي څو دهغه ترسیوري لاندې له یوي خوا اقتصاد په خپل لاس کې ولري او له بلي خوا له سیالو رقابت کونکوڅخه په امن کې پاتي شي. دابه په زړه پوري وي چې ورته سترگي په لاره شو چې دوی دغه نیرنگ تر څومره پوري ژوندي ساتلي شي .

زما په نظر پاکستان به له خپل هماغه ایجاد سره سم له یوشمیر سختو اوجدی ستونزو مخامخ وي لکه :

۱: ناخبره او بی تجربې سیاسي مشري به ترهرڅه دمخه دلته پرځان باندې دپوځي دیکتاتورۍ چتر راغوروي لکه چې داکار په زیاترو اسلامي هیوادو کې ترسره شوی هم دي .

۲: تر درنو خارجي پورونه لاندې به وي .

۳: له گاونډیو سره به له دښمنۍ ډک اړیکي لري اوپه احتمالي توگه به پوځي کړکيچ هم ور سره مل وي.

۴: کورنی نا رامی او سیمه ییز جنگونه او کړکيچونه .

۵: دعامه شتمنیو لوټ، په تیره بیا د پاکستان دنوي شتمن صنایعي پاتکي له خوا .

۶: دپاتکیز یا طبقه یی جگړې ډار چې دنویو شتمنو دزیښ په پایله کې به رامنځ ته کیدونکي وي.

۷: دمذهب په وړاندې د ځوانانو د نارضايتی او دښمنۍ راپاریدنگ اوپای کې دهم هغي تیورۍ له منځه تلل چې دهغي پربنسټ پاکستان را منتخ ته شوي دی .

۸: د هغو باندنیو نړیوالو ځواکونو توطیې چې دپاکستان دکنترول غواړي . دابه داسې حالت وي چې دپاکستان ثبات به دټولو اسلامي هیوادو لپاره دپوښتنې وړ، او په داسې یوه حالت کې به وي چې دپاملرنې وړمرستي به نه شي ورسره کیدای ، دنورو سرچینو مرستي به هم د دوو بیلابیلو ایډیالوژیکو او سیمه ییزو جوړجاړیو ترسیوري لاندې وي.

د پانو شمیره: له 7 تر 11

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

پوښتنه: خو پوښتنه داده چې مسلمانان څومره کولای شي چې خپل کمونیتی هويت په هراړخيز ډول د ځان کړي ، او يادا چې څنگه کولای شي ديوه مسلمان دولت په توگه دخپلو اتباعو باور او منښت له ځان سره ولري.

ځواب: بی مانا او هوایی خبرې نه بنسټيز واقعيتونه دروغ بنودلای شي ، اونه هم کړو پوښتنو ته بی مانا ځوابونه ورکولای شي . له کمونیتی هويت څخه مو هدف څه دی ؟ که دغه کمونیتی هويت دبريتانوي غلامی په ټوله دوره کې خوندي پاتې شوی وي ، نو هغه بيا په څه ډول د خپلواک هندوستان په جوړښت کې ترخطر لاندې واقع کيدای شی ، هلته چې مسلمانان په هغه کې مساوي برخه وال بلل شوي ؟ کوم ټکی او اړتيا ده چې دهغه له مخې بايد ديوه مسلمان دولت رامنځ ته کيدل زمورلپاره دپاملرنې وړشی . مهمه خبره په دغه ترڅ کې د عقيدې او باور آزادی ده ، څوک کولای شي چې ددغې آزادی په سرخولی کيږدي. آیا دا آزادي به ددې لامل شي چې د (۹۰) مليونو په شمير مسلمانان وکولای شي چې په داسې يوه بی مرستې دولت کې سره راغونډ شي او يابه وکولای شی چې خپل مذهبی مراسم په سمه توگه ترسره کړای شي ؟ کله چې بریتانیا هغه چې ځان نړيوال ځواک بولي ونه شواي کولای دغه آزادي تامین کړي ، دا به کوم جادو او يا ځواک وي چې دهغه له مخې به يو هندو به هم له دغې مذهبی آزادی څخه انکاروکړي ؟ دډول سوالونه په زياته کچه دهغوی له خوا راپورته کيږي چې هغوی دلويديز دکلتور تر اغيز لاندې دي ، له خپل ميراثه د انکار پرپوله دريدلي او اوس ددغې سياسي فضا تر چتر لاندې دغه لري او غبارونه په بی پروايي سره راتورولی دي. اسلامي تاريخ د هندوستان دتاريخ مهمه برخه جوړوي ، تاسو فکر کوئ چې مسلمان پاچهان د اسلام دخدمت لامل وو ؟ دوی له اسلام سره تش په نامه رابطه درلوده ، دوی داسلام مبلغيغ نه وو. د هندوستان د مسلمانانو زياته پاملرنه دصوفيانو پرلور وه ، چې ددغو صوفيانو يو زيات شمير بيا دهمدغو پاچهانوله خوا په وحشيانه توگه وټکول شول .

زياترو واکمنانو بيا د علماو يوه لويه ډله را منځ ته اوپرځان راټوله کړه ، داسې چې هغوی بيا د اسلام د فلسفې او ارزښتو دخورولو په لاره په خپله يو مشکل او ستونزه وو. اسلام په بنسټيزه توگه دخپل دور په لومړی پيړی کې له يوه عالی شانه پيغام سره مل و چې د حجاز دشاوخوا زيات شمير ولسونو زرونه او فکرونه پرې راپريوتل . خو کوم اسلام چې هندوستان ته راغي ، دغه اسلام بيا له هغه اسلامه توپير درلود. ددغه اسلام ليردونکی غير عرب ول ، ځکه د هغه حقيقي روح تري ورکه شوه . داسلامي دورنښي نښانې تراوسه پورې د هند له کلتور ، موسيقي ، هنر ، معمارۍ او ژبو سره په تړاو کې پاتې شوي دي. د دهلي او لکنهو لوی کلتوري مرکزونه دغه استازيتوب کوي ؟ د يادو شويو اسلامي ارزښتونو اصلی روح تر پښو لاندې اوتيري پرې شوي دي . که چيرې مسلمانان تراوسه هم په خپلواک هندوستان کې د عقيدې او باور له پلوه دغلامي احساس کوي ، په دغه حال کې زه يوازې د دوی ايمان او زرونو ته دعا کوم . که چيرې يو سړي له ژونده ستړی کيږي ، هغه کولای شي ځان تجديد نظر کړی ، خو که يوسړی بيا دعصبيت لاره نيسي ، په دغه حال کې بيا دا امکان نه لري چې هغه د زړور وبلل شي . ځکه نو باور دی چې په داسې دريځ سره به مسلمانان ديوي کومونتي په توگه ډير کمزوري وي ، دوی له خدايه نه ډاريري او ټول ډار يې له خلکودی . دغه ټکی داخبره په ډاگه کوي چې ولی دوي په خپل موجوديت کې ځان دخپل خيالي ايجاد له خطر سره مل کوي ،

کله چې بریتانیا بريالی او واک يې تر لاسه کړ ، حکومت يې په ټول توان سره د مسلمانانو پر خلاف خپلو هڅو ته دوام ورکړ ، خو مسلمانانو بياهم خپل شته والي او ژوند ته دوام ورکړ. برعکس د دوی پرمختگ له نورمالی کچې لوړ و. دمسلمانان کلتوری ارزښتونو بيا خپله وړتيا او جاذبيت درلود. هندوستان په خپل چم گاونډ کې دريو خواو ته پياوړی مسلمان گاونډي لري . ددغه هيواد اکثریت ولي دي ته ليوال شي چې دوی بايد مسلمانان له دغه هيواده جاروکړي ؟ څنگه به دوی وکولای شي چې دخپلو ځاني گټو د ودې او پراختيا په برخه کې گام اوچت کړي ؟ آیا دابه ډيره آسانه وي چې بايد (۹۰) مليونه انسانان دي ختم کړی ؟ حقيقت دادی چې اسلامي کلتور دومره لوی بڼيگري او وړتياوې لري ، چې زه ورته اندښمن نه يم ، او دابه هغه لويه برياوې چې په آزاد هندوستان کې به هم خپل بشپړاومهم ځای او وړتيا لری.

نزی ، دواړوټکو، پياوړي سولي او دژوند فلسفې ته اړتيا لري ، که هندوان وکولای شی له مارکسه وروسته دلويديز دپوهې او فلسفې په پيل او تقلید لاس پورې کړي ، دوی به بياهم ونه شی کولای چې پراسلام باندې کرښه راوکاږي او يابه دهغه له پرنسپيونو گټه وانخلي . په حقيقت کې دوی په دي بڼه پوهيږي او دامني چې داسلام مانا دوگم ، ميراثی کمونیتی او د اداري يومطلق سستم نه دی .

اسلام يوکاپناتی غږ دی چې دسولي او انساني عدالت او برابرې رامنځ ته کيدل غواړي. دوی پوهيږي چې اسلام دهغه استازي اعلاميه ده ، چا چې ويې ويل چې هدف يې دخدای عبادت او بندگي ده نه د ځان ، اسلام يانی له

ټولو ټولنيزو ، سياسي او اقتصادي توپيرونو څخه خپلواکي ، او په دريو خدايي بنسټيزو اصولو لکه خدايي ارشادات، رښتيايي عمل او پوهي باندې دټولني بيا خوندي کول دي.

په حقيقت کې دامور مسلمانان او زموږ افراطي عادات او کره وره دي چې دغيرمسلمانانو پر ذهنوکې يې داسلام په وړاندې کرکه اوناخوښي را منځ ته کړي ده. که موږ خپلې ځان غوښتنې د اسلام دسپڅلتيا قلمروته ورننباسو، په دغه حالت کې به زيات رښتيا خوښونکي داسلام په غيږه کې د آرامۍ او هوسايي احساس وکړي. پاکستان به د اسلام لپاره هيڅ هم ونه کړي ، ځکه چې دا د مسلم ليگ يوپروژه شوی سياسي غوښتنه وه چې دهندوستانې مسلمانانو دملې غوښتنې په توگه راپورته کړي ده . زه دا احساسوم چې دابه دمسلمانانودهغو ستونزو په وړاندې چې ورسره مخامخ دي دحل لاره نه وي. رښتا خبره په دغه برخه کې داده چې دا به دللازياتو مسايلو د رامنځ ته کيدو پيل او پوله وي .

سپڅلې پيغامبروېلي دي : « خدای داتوله ځمکه ماته ديوه جومات په شان جوړه کړې ده. » اوس ماته مه وايه چې بايد د جومات دتجزیې د نظر او ايډيې ملاتړوکړم . که چيرې دغه نهه کروړه مسلمانان په ټول هند کې سره خواره شوي وای ، او داغوښتنه هم ورسره وای چې غواړي په يوه يا دو سيموکې خپل اکثريت هم ثابت کړي ، دغه غوښتنه دتفاهم او منلو وړ ده ، خو هغه شان غوښتنه به کله هم داسلامي ليد له نظره سمه ونه بلل شي ، پرته له دې چې په اداري لحاظ يوه توجه ورته پيداکړه شي . کوم حالت لکه څنگه چې اوس روان دی ، هغه په پياوړي توگه له لويو توپيرونو سره مل دی ، هند په خپل چم گاونډ کې له اکثريت مسلمانانوسره گډې پولې لري . په دغه حال کې ته ماته ووايه ، چې څوک کولای شي دغه نفوس دلته له منځه يوسي ؟ دپاکستان د غوښتنې پر لامل موږ کولای شو خپلې سترگې له وروستي زرکلن تاريخ څخه واړوو . که زه چيرې د ليگ ترمينالوژي کاروم ، يوازې په دغه کارسره موږ تر (۳۰) مليونه زيات مسلمانان د « هندو راج » کړۍ ته په لوی لاس وراچوو . دهندو او مسلمان ستونزه چې د کانگرس او ليگ دخپل منځي شخړې په ترڅ کې رامنځ ته شوې ، دا به هغه ستونزه وي چې ددواړو حکومتونو ترمنځ به د نړيوالو ځواکونو په مرسته اوتحريک دپاريدني لابسپړې پورې ته رسېږي ، داسې چې په راتلونکې کې به يې پوله ترچگر او ټکر پورې هم وغزيرې .

زيات وختونه دا پوښتنه راپورته کيږي چې دپاکستان ايده دمسلمانانولپاره تل ديو شخړيز خطرپه توگه مطرح ده ، په داسې حال کې چې کټ مټ خبره بيا ولي د هندوانو په وړاندې نه مطرح کيږي ؟ زه خو داسې احساس کوم چې ددغې غوښتنې په وړاندې مخالفت له دوو اړخو رامنځ ته کيږي ، يوه خوا دهغوی استازيتوب کوي چې هغوی په رښتياينې سره دا اندېښنه لري چې دلته امپريالستي توطيه په مخکې ده ، دوی په پياوړي توگه په دې اند دي چې يو متحد او آزاد هندوستان هغه د دوی په نظر هغه مقام دی چې کولای شي له ځانه دفاع وکړي . خو په بله خوا کې يوه ډله ده چې هغوی هم له خپل پارونکي هدف اونظرسره د پاکستان خلاف دي ، هغوی فکرکوي چې که دا کارترسره شي ، دابياهم دمسلمانانو دپياوړتيا لامل کيږي او پايله به يې بيا پردوی باندې يرغل وي. مسلمانان په هراړخيزه توگه دا حق لري چې دقانون ترسيوري لاندې خپله خوندي ساتنه په پام کې ولري ، خو دهندوستان تجزيه به کله هم د دوی گټوته پياوړتيا ورونه بښي . ځکه چې داسې غوښتنه د قومي شخړو په برخه کې يو ناسم سياسي حل دی .

راتلونکې هندوستان به د طبقي له ستونزې سره مخامخ وي ، نه له قومي شخړو او ستونزو سره ، لوی توپيربه د پانگوال او کارگر ترمنځ وې ، کمونست او سوسيالست غورځنگونه د ودې په حال کې دي او دا ممکنه نه ده چې پر هغوی باندې سترگې پټې کړو . دغه غورځنگونه به په زياتيدونکې او هراړخيزه توگه د کښتنې طبقي د گټو په خاطر خپل جگړه پرمخ بيايي .

مسلمان پانگوال او ځمکه وال پاتېکي په بشپړه توگه ددغه خطر له منگولو خلاصيدای نه شي ، دوی اوس دغه ټکي ته قومي رنگ ورکوي او اقتصادي موضوع په مذهبي شخړه باندې اړوي . خو دابايد ووايو چې ددغې موضوع مسووليت يوازې پرمسلمانانو پورې نه دی تړلی ، ځکه دغه ستراتيژي لومړی د انگرېزي حکومت له خوا تر لاس لاندې ونيول شوه او بيا د عليگر دسياسي افکارو له خوا دتاييد ټاپه پرې ولگيده . وروسته بيا هندو تنگ نظرو له هغې ناوړه معضله جوړه کړه چې داده اوس يې آزادی دهندوستان دتجزیې په بيه تمامه کړه .

جناح په خپله د هندو- مسلم ديوالي سفيرو ، د کانگرس په يوه غونډه کې سروجنې نايدو دغه ستاينوم (لقب) ورته وکاراوه . دی د (داد بايي ناروجی) له پيروانو څخه و ، په ۱۹۰۶ کال يې دمسلمانانو په غونډه کې له گډون څخه ډډه وکړه ، دهغې غونډې چې په هندوستان کې يې دقومي سياست بنسټ کيښود . په ۱۹۱۹ کال کې هغه په مطلق ډول د يوه نشنلسټ په توگه د انتخابی کميټي تر جوړيدو دمخه د مسلمانانو دغوښتنو پرخلاف ودرید .

د پانو شميره: له 9 تر 11

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خير و لولئ

د ۱۹۲۵ کال د اکتوبر په دریمه یې تا میز اف انډیا ته دیوه لیک په ترڅ کې هغه وړاندیز چټیات وپاله په هغه کې چې ویل شوي وو کانگرس یو هندي جوړښت او ډله دی . په ۱۹۲۵ او ۱۹۲۸ کلونو کې دی په پیاوړې توګه د ګډ انتخاباتي سستم له لیاو څخه و . کله یې چې په ۱۹۲۵ کال کې په ملی اسمبلی کې خبرې کولې ، ده وویل : « زه لومړني او وروستي نشنلست يم » او خپلو همکارانو ته یې نصحت کاوه چې دوی باید هندو وي یا مسلمان ، « نه داچې په غونډه کې قومي موضوعات راپورته کړي ، دوی باید اسمبلی ته دیوه ملي جوړښت د فکر له هنداري وګوري .»

په ۱۹۲۸ کال کې جناح دکانگرس ملاتړ وکړ او غړيې پرې وکړ چې له (سیمون کمیشن) سره پرېکړون (بایکات) وکړي . تر ۱۹۳۷ کال پورې ، دی د هندوستان دتجزیې پلوی نه و . د زده کونکو بیلابیلو ټولنو ته هغه په خپل پیغام کې پردغه ټکي ټینګار کاوه چې باید د هندو مسلم د یووالي په لاره کې هڅې وکړي . ده پر هغه مهال د خواشینی احساس وکړ چې کانگرس په اوو ایالاتو حکومتو جوړکړل او مسلم لیک ته یې اهمیت ورنه کړ . په ۱۹۴۰ کال کې یې دا تصمیم ونيو چې دتجزیې غوښتنه پرمخ بوځي او د مسلمان سیاسي ماتې په فکر کې شي . په لنډه توګه ، باید ووايم چې د پاکستان لپاره غوښتنه دده خپله ځاني سیاسي تجربه ده ، ښاغلي جناح په هر لحاظ زما په باره کې دخپل نظر حق لري ، خو زه دده په ځیرکۍ او هوښیاری کې هیڅ شک نه لرم . دیو سیاست وال په توګه ، ده دمسلمانانو دفرقه یې او دپاکستان دغوښتنې په برخه کې له حده زیات کار کړی دی . ځکه نو اوس دغه کار په خپل ذات کې دده د پرستیژ په برخه کې دیوه مشکل په توګه را څرګند شوی چې نه شي کولای له هغه څخه ځان په هرقیمت کې وي خلاص کړي .

پوښتنه : دا ثابت ده چې مسلمانان د پاکستان له غوښتنې تیریدونکي نه دي . دوی ولې په دغه برخه کې له هرډول لامل او استدلال څخه انکار کوي ؟

ځواب : دا ډیره ګرانه ده ، ان چې ناشوني ده ، چې ددغې ناوړې لیوالتیا دشور ماشور په وړاندې وجنګیرو ، دیوچا د روحیې ماتول دهغه ترمړینې بد اغیز لري ، نن سبا مسلمانان حرکت نه کوي ، بلکه ښویري ، ستونزه دلته ده چې د مسلمانان دبا ثباته حرکت کولو په چل نه پوهیږي ، دوی یا منډې وهي او یا هم رنګ وبنګ خوځښت کوي . کله چې د خلکو یوه ډله خپل داد او پرتم له لاسه ورکوي . دوی بیا ځانونه په خیال پلونو ، شکونو او خطرونو کې دومره ډبوي چې په پایله کې بیا د سم او ناسم حق اونا حق ترمنځ توپیر کول هم له لاسه ورکوي . د ژوند رښتیني مانا تفاهم ده ، نه تش په نامه پیاوړتیا ، بشپړ باور دی اوصادقانه عمل . بریتانوی سیاست د ډار او بی باورۍ زیات تخمونه دمسلمانانو د فکر پرکرونده باندې کرلي دي . اوس دوی د یوه دردونکي حکومت په منګولو کې دي ، د انگریزانو په تګ افسوس کوي ، مخکې تردې چې باندني ښاغلي یې له هیواده ووځی دوی بیا دبیلته اوتجزیې غوښتنه کوي . آیا دوی په دی باور لري چې تجزیه او بلتون به د دوی پر سراو مال د تیری مخنیوی وکړای شي ؟ که چیرې دغه خطرونه رښتیني وي ، په دی کې شک نشته چې پایله به یې داسې یو وسله وال کرکیچ وي چې په هراړخیزه توګه به له لویو مالي او ځاني زیانو سره ملګری وي .

پوښتنه : هندو ان او مسلمانان خو دوی بیلې ټولني دي چې هره یوه یې ځانګړی احساسات او جذبات لري . څنګه کېدای شي چې د دوی یووالی او اتحاد به د دوی دواړو ترمنځ یوه بریا وي ؟

ځواب : دایو زور او له موده لویډلی بحث دی ، ما په دغه اړه دعلامه اقبال او مولانا حسین احمد مدني ترمنځ یوه مکاتبه لیدلې ده . په قرآن کې د قوم اصطلاح یوازې د هم باوره ټولني لپاره نه ده کارول شوې ، بلکه هلته دغه نومونه په عامه توګه د بیلابیلو انساني ډلو لپاره هم یاده او هم کارول شوي ده ، اوس څنګه مور داهیله درلودای شو چې ددغه بحث په ایتمولوژیکه بڼه لکه ملت ، قوم ، امت په یادونه سره به په بریا ور واورو ؟ له مذهبي پلوه هندوستان د ډیرو خلکو لکه هندوانو ، مسلمانانو ، عیسویانو ، فارسیانو ، سکاتو او نورو کوردی .

دهدغه له مخې هم د هندو اواسلام مذهبیو ترمنځ لوی توپیر شته دی . خو دغو توپیرونو ته باید اجازه ورنه کړه شي چې د هندوستان دخپلواکي دبریاوو په وړاندې څوک ددغو دوو بیلو عقیدوی سستمونو د اتحاد او یووالي په نامه خپله اجندا او طرحه پرمخ بوځي . ځکه دلته موضوع زموږ ملي خپلواکي ده چې څنګه کولای شو هغه خوندي وساتو . آزادي دهر بشري موجود لپاره یو نعمت او حق ده چې باید دمذهب پر بنسټ ونه ویشله شي .

مسلمانان باید په دي پوه شي ، چې دوی دکایناتې پیغام لیردونکي دي . دوی له دغه تعصبه خالي دي چې د دوی قلمرو ته نور نه شی ور ننوتی . دا خبره باید په رته توګه وکړو چې ، مسلمانان په هند کې یوازې یوه ټولنه یا یوه کمونیتی نه ده ، دوی په ډیرنورو او نه بدلیدونکو ډلو او پاتکو باندې ویشل شوي دي . تاسو کولای شئ چې هغوی

د پانو شمیر: له 10 تر 11

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې . په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

د هندو ضد احساساتو پربنا یوالي ته راوهڅوئ ، خو تاسو نه شی کولای چې هغو د اسلام په نامه سره یوموتی کړئ ، ځکه چې هغوی کله هم خپل قوم او خپلې ډلې ته له وفادارۍ نه سرغړونه کولای شي او نه هم دهغوي پر ضد کاریدای شي . په دغه ډله کې وهابیان ، سنی او شعیه او نورې بی شمیره ډلې دي چې دوی دبیلابیلو صوفیانو او روحانیونو تراغیز لاندې دي. وړې وړې خبرو لکه دلمانځه په ترڅ کې دلاسو پورته کول ، او یا په زوره د امین ویلو په شان نورې یوعالم شخړې دي چې حل یې د دوی په وړاندې له گواښونو او خنډونه سره مل دی . علماوو تل له تکفیر څخه د یوې وسیلې په توگه په آزاده توگه کار اخیستی دی. پخوا به دوی اسلام پرنامسلمانو باندې مانه ، خو اوس دوی اسلام له مسلمانو څخه اخلې . داسلام تاریخ په دغو بیلگو ډک دی چې څنگه په ښو او پرهیزگارو مسلمانانو باندې دکفر تاپه لگول شوي ده . پیغامبر په خپل وخت کې یوازی خپله دا ځواکمني درلوده ، چې په داسې باورنه کیدونکو حالاتو او کړو وړو کې ځان خوندي وساتي. ان چې دوی یې دوخت په تیریدو سره دناروغیو او محاکمو منگولو ته هم ورحواله کړي دي. رښتیا په دغه ترڅ کې داده چې هرکله دلیل او منطق له لاسه وځي ، کره وړه هم خپله اصلي بڼه له لاسه ورکوي ، په دغه حالت بیا د ریفورمستانو او سمون غوښتونکو چاره او کره وړه له لوی زیان سره مخامخ کیږي.

خو نن حالت تېر بل هروخت دیرید شوی دی، مسلمانان ټول د خپل فرقه ابي والي په چوکات سره را ښکیل دي . دوی ترمذهب سیاست ته اهمیت ورکوي او دوی خپلې دنیایي غوښتنې دمذهبي لارښونو او ارشاداتو په توگه پرمخ بیایي ، تاریخ ددغو حقایقو شاهد دی چې مور په هر عصر کې پر هغوی باندې خنډلې دي چې ښه اونیکی یې په بشپړتینگار او تحقیر سره څارلي ، هغوی چې په دغه برخه کې دخپل وخت له روښانه مثالونو څخه وو ، دوی ځانونه دغې قربانۍ ته وقف کړي وو چې دنفسي لوړتیا بیرغونه ترخپل کنترول لاندې را ولي . مور باید څه ووايو چې څوک یو ، عادي وگړي یو ، مور باید دا ومنو چې ان لوړ پوړي پیغامبرانو هم ددغو دوويزو یندیزونو اوبنکیلونو له ستونزو پر یوه خوا نه دي پاتې شوي .

پوښتنه : تاسو خپله خبرونه الهلال اورده موده دمخه بنده کړه ، دغه کار مو له دی امله و چې تاسو له مسلمانانو ، له هغوی چې د روښانتیایي چلند پرمخ یې د خاوروختو بندونه جوړول خواشیني وئ او یاداچې تا سو داسې احساس کاوه لکه چې دبارین (barren) په بیابان کې په آذان لگیا یاست ؟

ځواب : ما الهلال له دی امله چې ما دهغه پرحقانیت باندې خپل باور له لاسه ورکړی وي ، نه دی تړلي ، دغه اخبار دمسلمانانو دپراخو ډلو په منځ کې د دوی د پوهې او تنویر په برخه کې لویه برخه واخیسته ، دوی پراسلام انسانی آزادی باندې پرخپل باور بیا کتنه وکړه او په پرله پسې توگه یې د هغه په رڼاکې د رښتینو موخو پر لور خپله تگلاره ور وایستله . په حقیقت کې زما دغې تجربې زما پرخپل ژوند هم ژور اغیز وکړ ، هغه یې را بدای کړ او دهغوی په شان مې احساس وکړ ، دچا چې د خدای د استازي تر لارښوني لاندې یې د زده کړې او پوهې امتیاز په برخه شوي وي.

زه خپل غږ هغه ته ور دننه کړم او دهغه تر اغیز لاندې یې لکه عنقا دا سي راوځوبولم ، الهلال دخپلو موخو لپاره په زړه پورې خدمت وکړ او دیوه نوي لمر څرک دوریې پیل کړ . زما دتجربې پربنسټ ، ما پرخپل حالت بیا کتنه وکړه او پریکړه دا وه چې ما خپل ټول وخت اوتوان زموږ دخپلې ملي خپلواکۍ دبریا لپاره ونډه کړ . زه په خپله دغه عقیده باوري وم چې د آسیا او افریقا خپلواکۍ په لویه کچه د هندوستان له خپلواکۍ سره اړیکې لري، ځکه نو اوس هم په دغه باوریم چې د هندو او مسلمان یو والي د هندوستان دخپلواکۍ کلي ده .

ان چې تر لومړۍ نړیوالي جگړه دمخه ، زه پردې باوري وم چې هندوستان دخپلواکۍ لپاره مصمم او ژمن دی ، هیڅ ځواک او هیڅ هیواد نه شي کولای چې له دغه اصله انکار وکړي ، زه په خپل فکر کې د مسلمانانو پر ونډه باندې هم باوري وم . ما دزړه له کومې هیله درلوده چې مسلمانان باید له خپلو هیواد والو سره یو ځای حرکت وکړي او دا فرصت باید تاریخ ته ور نه کړي چې ووايي ، کله چې هندوستان دخپلې آزادی لپاره جگړه کوله مسلمانان پر هغه مهال یوازی کتونکي وو . پریږدئ چې څوک دا ونه وایی چې د جگړې له څپوسره د مبارزې پرمهال دوی د ساحل پر غاړه ولاړ وو او هغوبیریو ته موسکي وو، چې دآزادی جنگیالي یې لیریدول.

پای

له Covert مجلې څخه په مننې

د پاڼو شمیره: له 11 تر 11

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلپکنې د لپکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولی